

Kruimeldief wordt burgerlijk ingenieur

‘Mijn moeder kan eindelijk trots op me zijn’

‘School is niets voor mij. Ik kap ermee’, zei Habbib Henia (19) anderhalf jaar geleden. Na een coachingprogramma van YAR studeert hij vandaag voor burgerlijk ingenieur.

VAN ONZE REDACTRICE

ELINE BERGMANS

MECHELEN | Habbib leek een vogel voor de kat. Nadat zijn vader thuis de deur had dichtgetrokken, kreeg zijn moeder de eindjes amper aan elkaar geknoopt. Habbib bracht zijn tijd door met rondhangen op straat in Landen, vlak bij zijn woonplaats Gingelom (Limburg).

Hij was 15 jaar toen hij zijn eerste diefstallen pleegde. ‘Snoep, een koptelefoon, spullen die ik mooi vond, maar waar geen geld voor was.’ Later raakte Habbib ook betrokken bij vechtpartijen. ‘Het gebeurde gewoon: ik liet me meeslepen, of wilde een vriend helpen die klappen kreeg. Maar de politie had weinig oren naar dat soort excuses.’

Bokskampioen of zo

Ook op school liep het mis. In het vierde middelbaar kreeg Habbib een B-attest. Ondanks zijn wiskundeknobbel moest hij afzakken naar de technische richting Handel. ‘Het kon me niet zoveel schelen. Mijn leven zou toch nooit iets worden, dat was wel duidelijk’, zegt Habbib.

Had hij dan geen dromen? ‘Soms lag ik wel eens te fantaseren over wat ik later wilde worden. Bokskampioen of zo. Maar de ochtend daarna was ik dat alweer vergeten. Omdat het te veel moeite kostte, of omdat ik dacht dat het me toch nooit zou lukken.’

Een psycholoog kon hem niet op andere gedachten brengen. Ook op school kreeg niemand vat op Habbib. Het was een medewerkster van het CLB die hem in 2015 doorverwees naar YAR, een organisatie die kwetsbare jongeren weer op het rechte pad wil krijgen (*zie inzet*). ‘YAR was echt het beste dat mij kon overkomen’, zegt Habbib. ‘Ik had het als tiener nogal moeilijk met regels. Bij YAR kon ik mijn eigen doelen bepalen. Ze leerden me dat ik zelf verantwoordelijk ben.’

Samen autorijden

Bij aanvang van het programma stelde hij zichzelf drie doelen: zijn middelbare school afmaken, meer zelfvertrouwen opbouwen en niet meer in aanraking komen met de politie. Tijdens de trainingsweek

werd hij gekoppeld aan coach Sander Goossens (35), die in het dagelijks leven voor ngo Rikolto werkt, het vroegere Vredeseilanden.

Sander heeft hem de volgende acht maanden begeleid. Een keer per week gingen ze wandelen of koffiedrinken. ‘We hadden echt een bijzondere klik’, zegt Sander. ‘Daardoor deden we nog wel meer dingen samen. Het behoorde niet tot mijn takenpakket, maar ik heb Habbib bijvoorbeeld ook leren autorijden.’

‘Dat haal je nooit’

Op een van die zondagmiddagen in juni zaten ze samen in de auto. ‘Plots zei Habbib dat hij het niet meer zag zitten. Hij wou stoppen met school, ermee kappen.’

Het zou een scharniermoment worden in het traject. Samen met zijn coach bij YAR overliep Sander de volgende stappen. ‘We voelden hoe belangrijk het was om hem niet te lossen. Ik heb Habbib gevraagd waarom hij dat beslist had. Door erover te praten en hem te herinneren aan de doelen die hij zichzelf gesteld had, zijn we uiteindelijk verder geraakt.’

Sander nam vrij op zijn werk en ging Habbib een paar dagen helpen met studeren. Met succes, want de jongen haalde zijn middelbaar diploma. ‘Het draait allemaal om zelfvertrouwen’, vertelt Habbib. ‘Ik moest mijn angsten overwinnen en in mezelf geloven. Dat doe je niet alleen door te praten. Tijdens de trainingsweek werden we daarvoor ook fysiek uitgedaagd en heb ik het aangedurfd om van een paal van elf meter te springen.’

Vandaag is Habbib een andere jongen. Hij heeft intussen zijn eerste semester burgerlijk ingenieur afgerond aan de KU Leuven. ‘Ik voel me goed aan de universiteit. Mijn examens zijn goed verlopen’, vertelt Habbib. ‘Eindelijk kan mijn moeder trots op me zijn.’

Als hij zijn oude vrienden tegenkomt, reageren ze vaak vol ongelof. ‘“Wat? Burgerlijk ingenieur? Dat haal je nooit”, zeggen ze’, vertelt de jonge Limburger. ‘Een paar jaar geleden zou ik hen gelooft hebben. Nu haal ik mijn schouders op voor zulke reacties. Laat hen maar lachen.’

‘Het draait allemaal om zelfvertrouwen. Ik moest mijn angsten overwinnen en in mezelf geloven’

HABBIB HENIA
Student burgerlijk ingenieur

‘We hadden echt een bijzondere klik’, zegt Sander (onder), de begeleider van Habbib. © Gert Verbelen

7 op de 10 begeleide jongeren raken weer op weg dankzij YAR

Youth at Risk (YAR) is een van oorsprong Amerikaans ambulante trainingsprogramma. YAR Vlaanderen biedt kwetsbare jongeren, die bijvoorbeeld een dossier bij de jeugdrechter hebben, een kans om hun leven weer op de rails te krijgen. Centraal staan twee programma's: YAR Wonen en YAR Coaching. Het coachingprogramma verloopt in drie fasen. Tijdens het voortraject worden jongeren geïnformeerd en gemotiveerd om mee te doen. Daarna volgt een residentiële trainingsweek

waarin ze gekoppeld worden aan een coach die hen acht maanden volgt. In die periode is er wekelijks contact en proberen ze samen de doelen te realiseren die de jongere zich vooropgesteld heeft. Gisteren zijn 19 duo's gestart in Vlaams-Brabant en Brussel. De organisatie maakt zich sterk dat zeven op de tien begeleide jongeren hun drie doelen behalen en er ook na het programma in slagen om op het rechte pad te blijven. (elb)